

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Departament Środowiska

KSI.410.006.03.2022

Pan
Krystian Szczepański
Dyrektor Instytutu Ochrony Środowiska –
Państwowego Instytutu Badawczego
ul. Krucza 5/11D
00-548 Warszawa

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/22/042 „Gospodarowanie środkami uzyskanymi ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych”

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Jednostka kontrolowana	Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie (IOŚ-PIB lub Instytut), ul. Krucza 5/11D 00-548 Warszawa
Kierownik jednostki kontrolowanej	Krystian Szczepański, Dyrektor Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego – od 1 lipca 2016 r. Poprzednio, w okresie objętym kontrolą, funkcję kierownika jednostki pełniła: – Barbara Gworek, Dyrektor Instytutu Ochrony Środowiska - od 16 września 1996 r. do 30 czerwca 2016 r. (akta kontroli str. 1479-1481)
Zakres przedmiotowy kontroli	Działania związane z gospodarowaniem środkami uzyskanymi ze sprzedaży przez Polskę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w ramach systemu EU ETS, w tym monitorowanie i raportowanie danych.
Okres objęty kontrolą	Od 1 stycznia 2013 r. do 17 lutego 2023 r., z wykorzystaniem dowodów sporządzonych przed tym okresem.
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. Najwyższej Izbie Kontroli ¹ .
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Środowiska
Kontroler	Władysława Siekierska-Szarejko, główny specjalista kp., upoważnienia do kontroli: nr KSI/49/2022 z 7 września 2022 r.; nr KSI/2/2023 z 5 stycznia 2023 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)

¹ Dz. U. z 2022 r. poz. 623., dalej: „ustawa o NIK”.

II. Ocena ogólna² kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Instytutu w zakresie: zapewnienia sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych³ przyznanych Polsce w II⁴ okresie rozliczeniowym systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych⁵; prowadzenia Krajowej bazy gazów cieplarnianych i innych substancji⁶; sporządzania sprawozdań i raportów o poziomach emisji gazów cieplarnianych; wykonywania zadań w ramach sprawowania funkcji prowadzącego aukcje wskazanych przez ministra właściwego do spraw środowiska, a następnie ministra właściwego do spraw klimatu⁷, na potrzeby sprzedaży uprawnień gazów cieplarnianych przyznanych Polsce w III⁸ i IV⁹ okresie rozliczeniowym EU ETS.

Uzasadnienie
oceny ogólnej

Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE) będący Ośrodkiem w strukturze Instytutu w sposób należyty prowadził Krajową bazę będącą elementem Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji. KOBiZE prawidłowo i rzetelnie gromadził i przetwarzał m.in. informacje o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza przez podmioty korzystające ze środowiska. Także prawidłowo wykonywał w okresie objętym kontrolą zadania związane z: obliczaniem liczby uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom; prowadzeniem bazy danych, zawierającej informacje o instalacjach i operatorach statków powietrznych, niezbędne do opracowania wymaganych prawem wykazów i informacji; weryfikacją wniosków o przydział uprawnień do emisji; obliczaniem wstępnej, a następnie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji.

Instytut rzetelnie i terminowo sporządzał sprawozdania i raporty o poziomach emisji gazów cieplarnianych i terminowo przekazywał je ministrowi. W sposób prawidłowy zapewnił, w kwietniu 2013 r., sprzedaż uprawnień do emisji gazów cieplarnianych przyznanych Polsce w II okresie rozliczeniowym EU ETS na 2 aukcjach prowadzonych przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

IOŚ-PIB nie rozporządzał środkami uzyskanymi ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji w ramach systemu EU ETS, bowiem środki ze sprzedaży uprawnień przyznanych Polsce w II okresie rozliczeniowym zostały przekazane przez kupującego uprawnienia na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW), a w przypadku aukcji uprawnień przyznanych w III i IV okresie rozliczeniowym prowadzonych na platformie European Energy Exchange (EEX¹⁰) środki ze sprzedaży były przekazywane bezpośrednio przez izbę rozliczeniową European Commodity Clearing (ECC¹¹) na rachunek Skarbu Państwa, którego dysponentem był minister.

W III i IV okresie rozliczeniowym Instytut prawidłowo wypełniał funkcję prowadzącego aukcję w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych

² Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

³ Dalej: „uprawnienia EU ETS”.

⁴ Lata 2008-2012.

⁵ Dalej: „okres rozliczeniowy EU ETS”.

⁶ O której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2022 r. poz. 673, ze zm.), dalej: „Krajowa baza”.

⁷ Dalej: „minister”.

⁸ Lata 2013-2020.

⁹ Lata 2021-2030.

¹⁰ Od giełdy EEX – Admission as auctioneer in primary auctions of emission allowances on the spot market of the European Energy Exchange.

¹¹ Od Izby Rozliczeniowej ECC – Admission for Participation as Auctioneer for Primary Auctions of EU Emission Allowances at the European Commodity Clearing AG. Approval as Trading Participant.

na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii¹². Funkcja ta, ze względu na rozwiązania organizacyjno-techniczne przyjęte w urzędzie obsługującym ministra¹³, ograniczona była wyłącznie do czynności technicznych takich jak m.in.: przesłanie do platformy EEX formularzy na potrzeby rejestracji Instytutu jako prowadzącego aukcje; weryfikacja rzetelności danych o liczbie sprzedanych uprawnień i uzyskanych dochodach ze sprzedaży, wykazywanych na fakturach wystawianych przez izbę rozliczeniową ECC. Zadania związane z uzgodnieniem i podpisaniem umów z platformą EEX, uzgodnieniem z Komisją Europejską (KE) oraz platformą EEX kalendarza aukcji na dany rok były realizowane przez ministerstwo.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Działania związane z gospodarowaniem środkami uzyskanymi ze sprzedaży przez Polskę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w ramach systemu EUETS, w tym monitorowanie i raportowanie danych

Opis stanu faktycznego

Instytut na mocy ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji¹⁴ został powołany do wykonywania zadań KOBiZE, do których należało m.in. prowadzenie Krajowej bazy. Kompetencje KOBiZE w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji zostały określone w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych¹⁵.

W okresie objętym kontrolą za realizację zadań na potrzeby zapewnienia funkcjonowania Krajowej bazy odpowiadały w KOBiZE:

- Zespół Zarządzania Krajową Bazą oraz Zespół Systemów Informatycznych – do dnia 31.03.2020 r.
- Zespół Zarządzania Krajową Bazą oraz Ośrodek Rozwoju Systemów Informatycznych (OI) – w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 31 grudnia 2022 r.

(akta kontroli str. 1008-1184)

KOBiZE, począwszy od 2011 r., prowadził Krajową bazę, będącą systemem informatycznym zawierającym zabezpieczoną bazę danych. System Krajowej bazy umożliwiał m.in. wprowadzanie i przetwarzanie informacji o lokalizacjach instalacji i źródeł emisji, z których były wprowadzane do powietrza substancje, a także danych o parametrach instalacji oraz wielkościach emisji.

Wykonywanie zadań związanych z prowadzeniem Krajowej bazy realizowane było m.in. na podstawie rozporządzeń ministra w sprawie szczegółowego zakresu informacji zawartych w raporcie oraz sposobu jego wprowadzania do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji¹⁶.

¹² Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, dalej: „dyrektywa 2003/87/WE”.

¹³ Dalej: „ministerstwo”.

¹⁴ Dalej: „usze”.

¹⁵ Dz. U. z 2022 r. poz. 1092, ze zm., dalej: „ushue”. Do 9 września 2015 r. obowiązywała ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Dz. U. Nr 122, poz. 695, ze zm.

¹⁶ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2016 r. (Dz. U. poz. 1877) – obowiązujące do 31 października 2022 r. oraz rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z 26 października 2022 r. (Dz. U. poz. 2217).

Dyrektor IOŚ-PIB w drodze zarządzeń określił zakresy zadań merytorycznych poszczególnych komórek organizacyjnych IOŚ-PIB, w tym prowadzenie Krajowej bazy¹⁷.

(akta kontroli str.269-270, 1008-1012, 1020)

W Instytucie w sposób prawidłowy zapewniono organom Inspekcji Ochrony Środowiska oraz marszałkom województw dostęp do informacji i danych zawartych w raportach wprowadzanych do Krajowej bazy przez podmioty korzystające ze środowiska.

(akta kontroli str. 267, 271-272, 761-867, 1185-1208)

W okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2022 r. sprzedaż uprawnień EU ETS, przyznanych Polsce w II, III i IV okresie rozliczeniowym, realizowano za pośrednictwem dwóch platform aukcyjnych, tj. platformy Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (2 i 23 kwietnia 2013 r. aukcje uprawnień EU ETS przyznanych Polsce w II okresie rozliczeniowym) oraz platformy EEX, (aukcje uprawnień EU ETS przyznanych Polsce w III i IV okresie rozliczeniowym).

(akta kontroli str. 1209-1217)

W celu sprzedaży uprawnień EU ETS, przyznanych Polsce w II okresie rozliczeniowym Rada Ministrów uchwałą nr 26/2013 r. z 1 marca 2013 r., na podstawie art. 30 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych¹⁸, wyraziła zgodę na przeprowadzenie aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 29 tej ustawy.

(akta kontroli str. 1305)

W celu przeprowadzenia przedmiotowych aukcji Instytut m.in.:

- przeprowadził zamówienie publiczne, którego przedmiotem było wykonanie usługi internetowej platformy aukcyjnej dla zbycia uprawnień EU ETS;
- zawarł 2 marca 2013 r. umowę z wyłonionym w trybie przetargu nieograniczonego dostawcą usługi internetowej platformy na wykonanie usługi internetowej platformy aukcyjnej, tj. z Giełdą Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.;
- opracował Regulamin aukcji uprawnień do emisji z rezerwy na okres rozliczeniowy 2008-2012¹⁹, który następnie został 8 marca 2013 r. zatwierdzony przez ministra;
- umieszczał ogłoszenia o aukcjach na stronie internetowej IOŚ-PIB oraz zaproszenia do składania ofert.

(akta kontroli str. 1209-1221, 1222-1274)

Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., na podstawie zawartej umowy z IOŚ-PIB, przeprowadziła 2 i 23 kwietnia 2013 r. aukcje uprawnień do emisji ogólnych²⁰ w ramach systemu EU ETS, przyznanych Polsce w II okresie rozliczeniowym. Rozliczenie pieniężne ww. aukcji odbyło się zgodnie z zasadami określonymi w art. 37 ust. 3, 4 i 5 ustawy uchw. z 2011 r. oraz pkt. 36-41 Regulaminu aukcji z 8 marca 2013 r., opracowanego przez Instytut zgodnie z art. 31 ust. 4 ww. ustawy.

¹⁷ Zarządzenie nr 15/2017 z 6 kwietnia 2017 r.; Zarządzenie Nr 8/2019 z 29 kwietnia 2019 r.; Zarządzenie Nr 6/2020 z 30 marca 2020 r.; Zarządzenie nr 24/2021 z 28 lipca 2021 r. – w sprawie określenia przedmiotu działania i zakresów zadań zastępców dyrektora, innych osób pełniących funkcje kierownicze, pełnomocników oraz komórek organizacyjnych Instytutu Ochrony Środowiska - Państwowego Instytutu Badawczego – dane według stanu z 28 września 2022 r.

¹⁸ Dz. U. nr 122, poz. 695, ze zm., dalej: uchw. z 2011 r.

¹⁹ Dalej: Regulamin aukcji z 8 marca 2013 r. Regulamin określał m.in. w postanowieniach ogólnych podmioty które mogły brać udział w aukcji, o których mowa w art.10 ust. 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych zasady rejestracji uczestników aukcji, uzyskanie dostępu do Platformy aukcyjnej, przebieg i rozstrzygnięcie aukcji.

²⁰ Jednostka unijnego uprawnienia do emisji ekwiwalentu CO₂ dla instalacji w ramach systemu EU ETS, dalej: „EUA”.

Na pierwszej z rund aukcyjnych, która odbyła się 2 kwietnia 2013 r., sprzedano 191 798 uprawnień EUA uzyskując łączną kwotę w wysokości 3 624 982,20 zł. Zwycięzca aukcji – spółka [...]*) – przelała środki pieniężne (stanowiące cenę zakupu) na konto podmiotu rozliczającego, czyli na konto NFOŚiGW. Następnie środki te powiększone o odsetki (łącznie 3 625 339,73 zł) zostały przekazane przez NFOŚiGW na konto w Narodowym Banku Polskim, którego dysponentem było ministerstwo.

Z kolei w ramach drugiej rundy aukcji, która odbyła się 23 kwietnia 2013 r. sprzedano 18 619 uprawnień EUA uzyskując cenę zakupu w wysokości 216 911,35 zł. Zwycięzcą aukcji była ponownie firma [...]*), która przelała środki (stanowiące cenę zakupu) na konto NFOŚiGW. Następnie środki te powiększone o odsetki (łącznie kwota 216 937,62 zł) zostały przekazane przez NFOŚiGW na konto w Narodowym Banku Polskim, którego dysponentem było ministerstwo.

W sumie na konto NFOŚiGW z tytułu sprzedaży uprawnień do emisji przekazano 3 841 893,55 zł, a na konto ministerstwa – 3 842 277,35 zł.

(akta kontroli str. 1209-1217)

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami²¹, wyjaśnił m.in.: „...Działania Unii Europejskiej na rzecz ochrony klimatu odbywają się w podziale na etapy (okresy), które podporządkowane są realizacji kolejnych unijnych celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych. Cele te realizowane są w wyznaczonej perspektywie czasowej, którą określa się mianem okresu rozliczeniowego²². Jak dotychczas, każdy kolejny okres rozliczeniowy wiązał się z reformą systemu EU ETS i odpowiednimi zmianami Dyrektywy ETS²³ i pozostałych aktów regulujących funkcjonowanie EU ETS, w celu osiągnięcia przez UE coraz bardziej ambitnych celów klimatycznych. W związku z tym, w drugim okresie rozliczeniowym w latach 2008-2012 w systemie obowiązywały częściowo inne zasady, niż w trzecim okresie rozliczeniowym (2013-2020), czy obecnym czwartym okresie rozliczeniowym (2021-2030). Także w związku z powyższym, w EU ETS w każdym z tych okresów rozliczeniowych tworzone są nowe uprawnienia do emisji, które w różnych formach wprowadzane są do obrotu. Na trzeci okres rozliczeniowy zostały utworzone nowe (w porównaniu do uprawnień z drugiego okresu) uprawnienia ważne od dnia 1 stycznia 2013 r....”. Ponadto, w sprawie sprzedaży uprawnień EU ETS na aukcjach 2 i 23 kwietnia 2013 r. wyjaśnił m.in., że na aukcjach tych były sprzedane „... uprawnienia utworzone w ramach drugiego okresu rozliczeniowego, które pozostały niesprzedane do dnia 31 grudnia 2012 r. W okresie rozliczeniowym 2008-2012 sprzedaż uprawnień do emisji na aukcjach pozostawała w dyspozycji danego państwa. Przepisy prawa UE nie determinowały takiego obowiązku po stronie państwa członkowskiego, nie określały też na co muszą zostać przeznaczone przychody z aukcji. W myśl wówczas obowiązującego art. 10 Dyrektywy ETS państwa członkowskie mogły rozdysponować wszystkie uprawnienia do emisji, które pozostawały w ich dyspozycji w sposób wolny od opłat, mogły natomiast do 10% tego wolumenu zbyć. Prawo unijne nie determinowało natomiast w jaki sposób miałyby być zbywane uprawnienia do emisji, nie przesądzały też, że zbycie uprawnień do emisji musi nastąpić w trybie aukcji, nie wymuszały na państwach członkowskich wyznaczenia specjalnego podmiotu, do którego obowiązków należałoby zorganizowanie i przeprowadzenie aukcji uprawnień do emisji...”.

²¹ Pełniący jednocześnie funkcję kierownika KOBiZE.

²² Pierwszy okres rozliczeniowy obejmował lata 2005-2007; drugi okres rozliczeniowy lata 2008-2012; poprzedni okres rozliczeniowy (trzeci), obejmował lata 2013-2020; natomiast obecny okres rozliczeniowy (czwarty) obejmuje lata 2021-2030.

²³ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.).

(akta kontroli str. 1209-1215)

Zgodnie z art. 49 ust. 4 ustawy KOBiZE pełnił funkcję prowadzącego aukcję w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia Komisji (UE) 1031/2010, zgodnie z którym „prowadzący aukcje” oznacza podmiot publiczny lub prywatny wyznaczony przez państwo członkowskie do sprzedaży uprawnień na aukcji w jego imieniu. Rozporządzenie to dotyczy uprawnień ważnych w okresach rozliczeniowych od 1 stycznia 2013 r. KOBiZE został wyznaczony do pełnienia funkcji prowadzącego aukcje uprawnień do emisji na potrzeby sprzedaży uprawnień wydawanych w okresie od 1 stycznia 2013 r., tj. trzeciego okresu rozliczeniowego (lata 2013-2020), oraz czwartego okresu rozliczeniowego (lata 2021-2030).

Podsekretarz stanu Ministerstwa Środowiska pismem z 8 listopada 2012 r., poinformowała dyrektora Instytutu, iż Rada Ministrów 31 października 2012 r. zaakceptowała wniosek Ministra Środowiska dotyczący wyznaczenia prowadzącego aukcje uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na potrzeby aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych przyznanych Polsce na III okres rozliczeniowy systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Tym samym, zgodnie z przedmiotowym wnioskiem do prowadzenia aukcji uprawnień do emisji został wyznaczony KOBiZE. Podsekretarz stanu w piśmie tym poinformowała, iż w bezpośredniej współpracy z KOBiZE, Ministerstwo Środowiska będzie prowadziło niezbędne prace zmierzające do jak najszybszego rozpoczęcia sprzedaży aukcyjnej uprawnień do emisji na wspólnotowej platformie aukcyjnej. Decyzja ta miała wpływ na ograniczenie zakresu zadań realizowanych przez KOBiZE jako prowadzącego aukcje.

(akta kontroli str. 1304,1323)

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że „...Współpraca ta miała na celu odpowiednią koordynację czynności podejmowanych przez ministra właściwego do spraw środowiska jako reprezentanta Skarbu Państwa, który zawierał przedmiotowe umowy z giełdą EEX oraz wyznaczonego przez RM²⁴ prowadzącego aukcję. Dopiero bowiem po zawarciu umowy między Skarbem Państwa - Ministrem Środowiska a giełdą EEX możliwe było złożenie przez IOŚ-PIB wymaganych w ramach „Arrangements” dokumentów (*Application form for admission and recognition as auctioneer to European Energy Exchange and European Commodity Clearing AG* [...]) i dopełnienie wszystkich niezbędnych obowiązków wymaganych przez giełdę EEX oraz izbę rozliczeniową ECC wynikających z wyznaczenia KOBiZE na prowadzącego aukcje. Krajowy ośrodek współpracował z Ministerstwem Środowiska udzielając wsparcia rzeczowego (udostępnienie miejsca na spotkania przedstawicieli MŚ i EEX) i eksperckiego w czasie negocjacji. W ramach współpracy KOBiZE otrzymywał również od Ministerstwa Środowiska informacje o toczących się negocjacjach i o fakcie zawarcia umowy. ...”.

Pismem z 8 sierpnia 2013 r.²⁵ Podsekretarz Stanu Ministerstwa Środowiska poinformowała Dyrektora Generalnego DG Climate Action Komisji Europejskiej, że na podstawie art. 22 ust. 7 rozporządzenia 1031/2010 Polska decyzją Rady Ministrów wyznaczyła IOŚ-PIB, KOBiZE na prowadzącego aukcje uprawnień do emisji.

(akta kontroli str. 1314-1325)

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia aukcyjnego Komisji (UE) 1031/2010 prowadzący aukcje:

- sprzedaje na aukcji wolumen uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji przez każde państwo członkowskie wyznaczające go;

²⁴ Dopisek kontrolera: skrót RM oznacza Radę Ministrów.

²⁵ DOPek-771-1/31486/13/PR.

- otrzymuje wpływy z aukcji należne każdemu wyznaczającemu go państwu członkowskiemu;
- wypłaca wpływy z aukcji należne każdemu wyznaczającemu go państwu członkowskiemu.

KOBiZE jako prowadzący aukcje nie realizował pełnego katalogu zadań, o których mowa w art. 23 ww. rozporządzenia, tj. nie otrzymywał i nie wypłacał wpływów z aukcji, ani nie zawierał umów z giełdą EEX, o których mowa w art. 22 ust. 3 ww. rozporządzenia, gdyż jak wyjaśnił zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wymienione zadania wykonywał minister reprezentujący Skarb Państwa oraz wykonujący prawa właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do uprawnień do emisji sprzedawanych w drodze aukcji, na podstawie art. 49 ust. 5 ushue.

(akta kontroli str. 1541)

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że „...Zakres czynności wykonywanych przez IOŚ-PIB jako prowadzącego aukcje jest ograniczony, co nie jest jednak przejawem uchybienia wymaganiom wynikającym z przepisów prawa UE, w szczególności przepisów rozporządzenia 1031/2010, a raczej jest rezultatem z jednej strony rozwiązań przewidzianych przez przepisy samego rozporządzenia 1031/2010 (i innych aktów prawa UE), z drugiej zaś uwarunkowań wynikających z polskich przepisów prawa, w szczególności uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do uprawnień, a także decyzji przyjętej na poziomie administracji rządowej o wskazaniu jako rachunek bankowy do otrzymywania wpływów rachunku będącego w dyspozycji Ministerstwa Środowiska. ...”.

(akta kontroli str. 1498-1528)

W celu dopełnienia wymaganych formalności dla celów uznania KOBiZE jako prowadzącego aukcje na giełdzie EEX Instytut był zobowiązany do przekazania i wypełnienia niezbędnych dokumentów aplikacyjnych.

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że „... EEX poinformował, że stosując się do opinii Komisji Europejskiej, nie może uruchomić procedury zatwierdzenia Krajowego ośrodka jako prowadzącego aukcje przed podpisaniem umowy z Polską, ale działania przygotowawcze po obu stronach powinny być kontynuowane [...] Krajowy ośrodek zastosował się do powyższej rekomendacji przesyłając giełdzie EEX dokumenty potrzebne do rozpoznania i zatwierdzenia Krajowego Ośrodka jako prowadzącego aukcję przez giełdę EEX oraz izbę rozliczeniową ECC (czyli Application form for admission and recognition as auctioneer to European Energy Exchange and European Commodity Clearing AG [...] niezwłocznie po złożeniu podpisu przez Ministra Środowiska na głównej umowie pomiędzy Polską a giełdą EEX. [...] Ponadto negocjowanie warunków umowy wymagało zaangażowania i wzajemnej koordynacji prac aż trzech instytucji, tj. MŚ, giełdy EEX oraz KE. Udział KE w całym procesie była spowodowana tym, że KE musiała zagwarantować, że umowa pomiędzy Polską a giełdą EEX nie wpłynie negatywnie na warunki zawartej przez Komisję umowy z giełdą EEX w ramach tzw. „service contract” i nie będzie miała negatywnego wpływu na proces sprzedaży uprawnień na aukcjach realizowanych w ramach wspólnego działania i na ich cenę. KE opiniowała zatem umowę zawieraną pomiędzy polskim SP i EEX, a także wszystkie załączniki do tej umowy, zgłaszając uwagi. [...] Instytut nie miał prawa podważać prawdziwości informacji przekazywanych przez Ministerstwo Środowiska, ani ignorować skutków czynności wykonywanych przez MŚ (zawarcie umowy). Dlatego posiadając ww. informacje IOŚ-PIB był zobowiązany przystąpić do dalszych czynności, od których wykonania zależało przeprowadzenie pierwszej aukcji uprawnień do emisji. Tym samym aukcje uprawnień do emisji sprzedawanych przez Polskę mogły być przeprowadzane bez przeszkód od września 2013 r. zgodnie z ustalonym kalendarzem aukcji...”.

(akta kontroli str. 1542-1543)

14 sierpnia 2013 r. IOŚ-PIB przekazał giełdzie EEX formularz aplikacyjny mający na celu dopuszczenie i rozpoznanie KOBIZE, jako prowadzącego aukcję przez giełdę EEX/Izbę Rozliczeniową ECC. Akceptacja i zatwierdzenie KOBIZE jako prowadzącego aukcję nastąpiło 30 sierpnia 2013 r., co zostało formalnie potwierdzone w pismach giełdy EEX i izby rozliczeniowej ECC.

(akta kontroli str. 1418-1425)

Pierwszą umowę z EEX na potrzeby zapewnienia możliwości sprzedaży przez Polskę uprawnień EU ETS w drodze aukcji zawarł minister 13 sierpnia 2013 r., jako podmiot reprezentujący Skarb Państwa, a umowa weszła w życie 20 sierpnia 2013 r. Następne dwie umowy zostały zawarte przez ministra odpowiednio 20 lutego 2017 r. oraz 9 grudnia 2020 r. Przedmiotem ww. umów było prowadzenie przez giełdę EEX aukcji uprawnień do emisji oraz wykonywanie usług rozliczeniowych przez izbę rozliczeniową ECC.

IOŚ-PIB posiadał kopie trzech umów zawartych z giełdą EEX wyłącznie w języku angielskim.

(akta kontroli str. 1453-1468, 1537-1547)

Zakres zadań realizowanych przez KOBIZE, jako prowadzącego aukcję, określono w załączniku do umowy pn. Agreements.

(akta kontroli str. 1418-1425)

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że: ...z wiedzy Krajowego ośrodka wynika, że powodem rozpoczęcia aukcji polskich uprawnień we wrześniu 2013 r., a nie w styczniu 2013 r. były przedłużające się negocjacje umowy pomiędzy MŚ a giełdą EEX oraz załącznika do tej umowy, tj. uzgodnień dotyczących kalendarza aukcji. Umowa i kalendarz aukcyjny musiały być ostatecznie zaakceptowane przez Komisję Europejską, która aktywnie brała udział w konsultacjach umowy między Polską i giełdą EEX i na bieżąco przekazywała swoje uwagi. Ponadto, po publikacji kalendarza aukcji obowiązywał 2-tygodniowy okres karencji, po którym możliwe było rozpoczęcie aukcji. Jest to stała praktyka stosowana przez giełdę EEX dająca czas na odpowiednie przygotowanie aukcji. Dlatego też, pierwsza aukcja uprawnień odbyła się dopiero w dniu 16 września 2013 r. [...] Należy zauważyć, że pomimo sprzedaży polskich uprawnień od września 2013 r. (a nie od początku roku) całkowity zaplanowany na 2013 r. wolumen do sprzedaży na aukcji (ok. 51,25 mln uprawnień EUA) został ostatecznie na aukcji sprzedany. Osiągnięto to dzięki częściej przeprowadzanym aukcjom w 2013 r. – w trybie cotygodniowym...”.

(akta kontroli str. 1498-1528)

KOBIZE był zobowiązany do wskazania konta do otrzymywania przychodów z aukcji i przekazał dane zgodnie z wytycznymi ministra. W związku z faktem, że minister podjął decyzję o przekazywaniu dochodów z aukcji na konto TARGET2 w Narodowym Banku Polskim, którego był dysponentem, to informacje o koncie zostały uzupełnione z osobami do tego upoważnionymi z ramienia Narodowego Banku Polskiego oraz ministerstwa.

(akta kontroli str. 1218-1306, 1418-1425)

W związku z umowami zawartymi przez ministra z niemiecką giełdą EEX i obsługującą ją izbą rozliczeniową ECC, Dyrektor Instytutu wydał 3 zarządzenia regulujące zasady postępowania IOŚ-PIB przy obsłudze ww. umów, tj.:

- nr 33/2013 z 28 listopada 2013 r. w sprawie przetwarzania i ochrony informacji oraz dokumentów związanych z realizacją umowy pomiędzy Polska a EEX dotyczących aukcji uprawnień do emisji. Instrukcja określała

sposób i tryb postępowania z dokumentami dotyczącymi aukcji uprawnień do emisji na tymczasowej platformie aukcyjnej prowadzonej za pośrednictwem giełdy EEX. Na liście osób upoważnionych do posługiwania się i ochrony informacji dotyczących aukcji znalazło się 10 osób²⁶;

- nr 5/2016 z 7 marca 2016 r. w sprawie wprowadzenia zmian w „Instrukcji przetwarzania i ochrony informacji oraz dokumentów związanych z realizacją umowy pomiędzy Polska a EEX dotyczących aukcji uprawnień do emisji”. W instrukcji zmieniono treść Załącznika I oraz III w związku ze zmianą na liście osób upoważnionych do posługiwania się i ochrony informacji dotyczących aukcji wynikająca ze zmiany na stanowisku Kierownika KOBiZE;
- nr 19/2020 z 9 września 2020 r. „Instrukcja postępowania z dokumentami związanymi z realizacją umowy z dnia 20.02.2017 r. pomiędzy Polską a giełdą EEX dotyczącej aukcji uprawnień do emisji oraz pozostałymi dokumentami związanymi z aukcją uprawnień do emisji”.

(akta kontroli str. 263-625)

Instytut nie był odpowiedzialny za wykonywanie zadań na potrzeby uzgodnienia i zarządzania kalendarzami aukcyjnymi.

Dyrektor IOŚ-PIB wyjaśnił m.in., że: „... liczbę uprawnień do emisji przeznaczonych do sprzedaży w drodze aukcji w ramach systemu EU ETS określa i ogłasza Komisja Europejska, zgodnie z art. 10 oraz art. 12 Rozporządzenia aukcyjnego. Natomiast terminy poszczególnych aukcji i wolumen uprawnień przeznaczony do sprzedaży na poszczególnych aukcjach wynikają z tzw. kalendarza aukcyjnego, określanego przez platformy aukcyjne po zasięgnięciu opinii Komisji Europejskiej (art. 13 ust. 2 oraz art. 32 ust. 4 Rozporządzenia aukcyjnego) i opublikowanego na stronie giełdy EEX. ...”.

(akta kontroli str. 265, 1011-1012)

Realizowany przez Instytut zakres zadań prowadzącego aukcje w ramach systemu EU ETS nie obejmował czynności dotyczących ustalania wielkości wolumenu uprawnień EU ETS sprzedawanego przez Polskę w drodze aukcji.

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że: „...KOBiZE/IOŚ-PIB faktycznie nie uczestniczy w przebiegu aukcji, ani nie ma dostępu do sprzedawanych uprawnień do emisji (i nie przekazuje ich na rachunek zwycięzcy aukcji, na rachunek platformy aukcyjnej czy rachunek do celów dostawy izby rozliczeniowej) – co wynika ze sposobu organizacji aukcji określonego w rozporządzeniu aukcyjnym oraz ww. umowach z EEX. Krajowy ośrodek także nie otrzymuje wpływów z tytułu sprzedaży uprawnień do emisji (które przelewane są bezpośrednio na rachunek bankowy Skarbu Państwa w NBP będący w dyspozycji ministra właściwego ds. klimatu), ani nie gospodaruje przychodami Polski z aukcji uprawnień do emisji w ramach systemu EU ETS. Ponadto należy podkreślić, że KOBiZE/IOŚ-PIB nie ma dostępu do systemu informatycznego za pośrednictwem, którego prowadzona jest aukcja w czasie rzeczywistym. Oznacza to, że KOBiZE/IOŚ-PIB nie ma dostępu do szczegółowych danych dotyczących składanych ofert na aukcjach ani do jakichkolwiek danych wrażliwych i poufnych wskazujących, które podmioty nabyły uprawnienia na aukcjach. Jak wynika z przedstawionych wyżej informacji zadania KOBiZE/IOŚ-PIB jako prowadzącego aukcje są ograniczone jedynie do kwestii technicznych, oraz kwestii związanych z monitorowaniem funkcjonowania rynku uprawnień do emisji. Do celów monitorowania funkcjonowania rynku uprawnień KOBiZE/IOŚ-PIB wykorzystuje tylko i wyłącznie dane publicznie udostępnione przez giełdę EEX oraz Komisję Europejską. Dotyczy to w szczególności

²⁶ 6 osób mających pełne upoważnienie do wglądu do dokumentów związanych z aukcją uprawnień do emisji, 4 osoby w razie potrzeby.

statystyki aukcji, na której prezentowane są zagregowane dane o zapotrzebowaniu, cenie rozliczenia aukcji, liczbie zwycięskich uczestników czy też informacji o harmonogramie aukcji.”

(akta kontroli str. 1008-1184)

Za realizację zadania dotyczącego monitorowania i raportowania poziomów emisji gazów cieplarnianych w KOBiZE odpowiadał Zespół Inwentaryzacji i Raportowania Emisji. Raporty inwentaryzacyjne (w jęz. angielskim wraz z tablicami CRF²⁷) były sporządzane na potrzeby zgłoszenia danych do organu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu²⁸ oraz Komisji Europejskiej (KE). Emisje w podziale na działalności objęte systemem EU ETS oraz działalności powodujące emisje gazów cieplarnianych, które nie są objęte systemem EU ETS²⁹ były raportowane wyłącznie na potrzeby KE, przy pomocy dedykowanych załączników do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE³⁰.

(akta kontroli str. 263-276)

Zadania związane z procesem monitorowania emisji gazów cieplarnianych oraz raportowaniem danych o emisjach, również na poziomie niższym niż krajowy (poziom sektorów ETS oraz non-ETS) a także poszczególnych podmiotów (uczestników systemu EU ETS oraz podmiotów korzystających ze środowiska w zakresie wprowadzania substancji do powietrza, sprawozdających dane o emisjach do krajowej bazy) były realizowane przez następujące zespoły KOBiZE:

- 1) Zespół Monitorowania i Weryfikacji Emisji³¹;
- 2) Zespół Rozdziału Uprawnień³²;
- 3) Zespół Instrumentów Polityki Klimatycznej³³;
- 4) Zespół Programów Redukcji Emisji³⁴;
- 5) Zespół Zarządzania Krajową Bazą³⁵.

²⁷ Common Reporting Format.

²⁸ ang: United Nations Framework Convention on Climate Change – UNFCCC. Dz. U. z 1996 r. Nr 53, poz. 238. Ratyfikacja nastąpiła 15 września 1995 r. Dz. U. z 1996 r. Nr 53, poz. 239.

²⁹ Dalej: „non-ETS”.

³⁰ Dz. Urz. UE L 165 z 18.6.2013 str. 13 – dalej: „rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 525/2013”.

³¹ Zespół wykonywał m.in. zadania związane z gromadzeniem i oceną raportów na temat wielkości emisji składanych przez uczestników systemu EU-ETS zgodnie z art. 80 ust. 3 i art. 86 ust. 1 u.s.h., które były wynikiem monitorowania i weryfikacji wielkości emisji gazów cieplarnianych a także, w określonych przypadkach występowania o oszacowanie wielkości emisji. W oparciu o raporty na temat wielkości emisji, składanych przez uczestników systemu EU-ETS, oraz decyzje o oszacowaniu wielkości emisji przekazywano do rejestru KEi informacje o zweryfikowanej wielkości emisji gazów cieplarnianych lub szacunkowej wielkości emisji za dany rok z instalacji lub z operacji lotniczych – dane dotyczyły emisji jednostkowych generowanych przez poszczególnych uczestników systemu.

³² Zespół realizował zadania w zakresie sprawdzenia kompletności danych oraz zgodności z przepisami wniosków o przydział uprawnień do emisji dla instalacji, w trakcie którego zbierane, gromadzone i przetwarzane były dane dotyczące wielkości emisji z instalacji.

³³ Zespół wykonywał zadania dot. monitorowania i analizy unijnych i krajowych działań w zakresie polityki klimatycznej w obszarze non-ETS oraz obszarze związanym z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem, tj. działania dot. monitorowania emisji z tzw. sektorów non-ETS (transport, sektor komunalno-bytowy, odpady, emisje przemysłowe poza ETS i rolnictwo), a także wywiązywania się z wyznaczonego dla Polski w sektorach non-ETS celu redukcyjnego w postaci rocznych limitów przyznaných jednostek emisji (tzw. AEA). Zespół ten prowadził i koordynował prace nad przygotowaniem Raportu Rządowego i Raportu Dwuletniego dla Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu.

³⁴ Zespół wykonywał zadania w zakresie opracowywania raportów lub wkładów do raportów w zakresie podejmowanych polityk i działań, wpływających na emisje gazów cieplarnianych lub zanieczyszczeń powietrza, wynikających ze zobowiązań krajowych, unijnych i międzynarodowych. Raporty te zawierały informacje opisowe o politykach i działaniach mających na celu ochronę klimatu lub ochronę powietrza, a także dane dotyczące efektów redukcyjnych tych polityk i działań. Zespół opracowywał prognozy zmian aktywności, które stanowiły z kolei dane wsadowe do szacowania projekcji emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń powietrza.

³⁵ Zespół realizował zadania w zakresie prowadzenia Krajowej bazy, do której co roku raporty składały podmioty korzystające ze środowiska, których działalności powodowały emisje do powietrza. Do zadań tego zespołu należała m.in. analiza informacji zawartych w raportach do Krajowej bazy, sporządzanie raportów i zestawień z danych zgromadzonych, w tym

(akta kontroli str. 1008-1184)

Raporty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 5 usze oraz art. 10 ust. 1 usze były sporządzane i przekazywane przez IOŚ-PIB w zakresie³⁶ i terminach zgodnych z przepisami.

Raporty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 5 usze, były sporządzane i przekazywane przez IOŚ-PIB na przełomie maja i czerwca każdego roku do ministra, w celu ich akceptacji i przyjęcia przez Komitet ds. Europejskich Rady Ministrów.

Krajowe raporty o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji za rok poprzedni, o których mowa w art. 10 ust. 1 usze, KOBiZE sporządzał na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie i przekazywał ministrowi w terminie do dnia 30 września każdego roku³⁷.

(akta kontroli str. 266-267)

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że: „... zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt. 1 USZE KOBiZE przygotowuje krajowe inwentaryzacje emisji gazów cieplarnianych. Krajowe inwentaryzacje obejmują szacunki emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych od roku 1988 do roku n-2, gdzie (n) jest rokiem raportowania. A zatem najnowszy raport z 2022 r. obejmuje inwentaryzację za lata 1988-2020. Przygotowywane są one zgodnie z obowiązującymi decyzjami Konwencji Klimatycznej UNFCCC oraz Protokołu z Kioto, wg wytycznych metodycznych wskazanych w ww. decyzjach, zarówno na potrzeby raportowania do konwencji UNFCCC, jak i Unii Europejskiej. Istotną cechą inwentaryzacji emisji GC są rekalkulacje w każdym kolejnym roku emisje za cały okres od 1988 mogą ulec zmianie z powodu np. aktualizacji danych wejściowych lub stosowanej metodyki. Oznacza to, że emisje zaraportowane w 2021 r. dla lat 1988-2019 mogą się różnić od tych zaraportowanych dla tego samego okresu w 2022 r. Stąd trendy emisji GC wykazane w kolejnych raportach syntetycznych publikowanych w jęz. polskim na stronie KOBiZE mogą się różnić w kolejnych latach. Dopiero emisje GC zgłoszone i zweryfikowane w 2022 r. za okres 1988-2020 przez Sekretariat konwencji UNFCCC zostaną wykorzystane na potrzeby rozliczenia celu redukcyjnego Unii Europejskiej (na podstawie emisji GC państw członkowskich). Z kolei emisje w sektorach non-ETS są raportowane i weryfikowane co roku wyłącznie na potrzeby UE na podstawie krajowej inwentaryzacji emisji zaraportowanej za ostatni dostępny rok (n-2), i po ewentualnych korektach (wskazanych w raportach z przeglądu) zatwierdzane są do rozliczenia limitów krajowych (Annual Emission Allocations) i publikowane w odpowiednich decyzjach Komisji Europejskiej co roku ...”.

(akta kontroli str. 263-276)

Według stanu na 19 września 2022 r. w Krajowej bazie ujętych było 581 instalacji objętych systemem EU ETS, przy czym liczba ta w latach 2013-2022 ulegała zmianom i mieściła się w przedziale od 581 do 783³⁸.

Liczba operatorów statków powietrznych ujętych w bazach danych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 10 lit. c usze w latach 2013-2022 mieściła się w przedziale od 47 do

przygotowanie „Krajowego raportu o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji opracowywanego na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji”.

³⁶ Zakres raportu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 5 usze został określony dla okresu rozliczeniowego 2013-2020 w decyzji wykonawczej Komisji z 21 marca 2014 r. zmieniającej decyzję 2005/381/WE w odniesieniu do kwestionariusza do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE (Dz. Urz. UE L 89 z 25.03.2014, str. 45), natomiast dla okresu 2021-2030 w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/919 z 8 czerwca 2022 r. zmieniającej decyzję Komisji 2005/381/WE w odniesieniu do kwestionariusza do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE (Dz. Urz. UE L 159 z 14.6.2022, str. 52).

³⁷ W okresie objętym kontrolą, tj. w latach 2013-2023 (do 17 lutego), zostały przekazane raporty za lata 2012-2020.

³⁸ W 2013 r. - 783; w 2014 r. - 767; w 2015 r. - 738; w 2016 r. - 727; w 2017 r. - 710; w 2018 r. - 699; w 2019 r. - 688; w 2020 r. - 642; w 2021 r. - 602; w 2022 (stan na 12 października 2022) r. - 581.

58³⁹, przy czym liczba operatorów statków powietrznych, którzy zobowiązani byli w latach 2013-2021 do zaraportowania emisji w danym roku mieściła się w przedziale od 5 do 9⁴⁰.

(akta kontroli str. 868-885, 1469-1470)

W okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2021 r.⁴¹ emisje z instalacji objętych systemem EU ETS były na poziomie 1 748 646 083 Mg ekw. CO₂⁴². I tak w przypadku działalności zaliczonych do kategorii:

- spalanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW – 1 409 326 187 Mg ekw. CO₂;
- rafinowanie olejów mineralnych – 37 995 528 Mg ekw. CO₂;
- produkcja koksu – 16 127 189 Mg ekw. CO₂;
- prażenie lub spiekanie rud metalu, w tym rudy siarczkowej – 13 443 496 Mg ekw. CO₂;
- produkcja surówki odlewniczej lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewaniem stałym, z wydajnością powyżej 2,5 tony na godzinę – 31 914 819 Mg ekw. CO₂;
- produkcja lub obróbka metali żelaznych (w tym stopów żelaznych), w której wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW – 8 873 878 Mg ekw. CO₂;
- produkcja lub obróbka metali nieżelaznych, w tym produkcja stopów, rafinacja, odlewnictwo itp., w której wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej (w tym paliwa wykorzystywane jako czynniki redukujące) przekraczającej 20 MW – 14 198 327 Mg ekw. CO₂;
- produkcja klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 500 Mg dziennie lub innych piecach o zdolności produkcyjnej powyżej 50 Mg na dobę – 92 297 468 Mg ekw. CO₂;
- produkcja wapna, lub kalcynacja dolomitu lub magnezytu w piecach obrotowych lub innych piecach o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie – 18 214 099 Mg ekw. CO₂;
- osuszanie lub kalcynacja gipsu lub produkcja płyt gipsowo-kartonowych i innych wyrobów gipsowych, jeżeli wykorzystywane są instalacje spalania o łącznej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW – 975 136 Mg ekw. CO₂;
- wytwarzanie szkła, łącznie z włóknem szklanym, z wydajnością przetopu przekraczającą 20 Mg na dobę – 14 339 783 Mg ekw. CO₂;
- produkcja wyrobów ceramicznych przez wypalanie, o wydajności powyżej 75 Mg na dobę – 9 516 089 Mg ekw. CO₂;
- wytwarzanie materiałów izolacyjnych z wełny mineralnej z wykorzystaniem szkła, surowców skalnych lub żużlu przy użyciu zdolności produkcyjnej przekraczającej 20 Mg na dobę – 3 088 892 Mg ekw. CO₂;
- produkcja papieru lub tektury o wydajności przekraczającej 20 Mg na dobę – 16 541 055 Mg ekw. CO₂;

³⁹ Liczba operatorów statków powietrznych wynikająca z Rozporządzenia Komisji (WE) NR 748/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r. w sprawie wykazu operatorów statków powietrznych, którzy wykonywali działalność lotniczą wymienioną w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r. ze wskazaniem administrującego państwa członkowskiego dla każdego operatora statków powietrznych (Dz.U. L 219 z 22.8.2009, s. 1 ze zm.) była następująca w poszczególnych latach: 2013 r. – 49; 2014 r. – 50; 2015 r. – 48; 2016 r. – 48; 2017 r. – 47; 2018 r. – 49; 2019 r. – 50; 2020 r. – 50; 2021 r. – 58; 2022 r. – 58 (dane na dzień 12 września 2022 r.).

⁴⁰ W 2013 r. – 7, w 2014 r. – 7, w 2015 r. – 6, w 2016 r. – 5, w 2017 r. – 5, w 2018 r. – 9, w 2019 r. – 8; w 2020 r. – 7; w 2021 r. – 7. W przypadku 2022 r. dane nie były niedostępne na dzień 12 września 2022 r.

⁴¹ Dane według stanu na 15 września 2022 r.

⁴² Z tego w: 2013 r. – 205 735 395 Mg ekw. CO₂; 2014 r. – 197 129 387 Mg ekw. CO₂; 2015 r. – 198 700 536 Mg ekw. CO₂; 2016 r. – 198 051 726 Mg ekw. CO₂; 2017 r. – 202 166 696 Mg ekw. CO₂; 2018 r. – 199 974 539 Mg ekw. CO₂; 2019 r. – 183 690 533 Mg ekw. CO₂; 2020 r. – 171 729 419 Mg ekw. CO₂; 2021 r. – 191 467 852 Mg ekw. CO₂.

- produkcja sadzy, w tym karbonizacja substancji organicznych, takich jak oleje mineralne, smoły, pozostałości krakowania i destylacji, jeżeli wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW – 758 324 Mg ekw. CO₂;
- produkcja kwasu azotowego – 32 242 962 Mg ekw. CO₂;
- produkcja amoniaku – 1 4910 410 Mg ekw. CO₂;
- produkcja chemikaliów organicznych luzem poprzez krakowanie, reformowanie, częściowe lub pełne utlenianie albo poprzez podobne procesy, przy zdolności produkcyjnej przekraczającej 100 Mg na dobę – 10 208 658 Mg ekw. CO₂;
- produkcja węgla sodu (Na₂CO₃) oraz wodorowęglanu sodu (NaHCO₃) – 3 673 783 Mg ekw. CO₂.

Emisja gazów cieplarnianych w przypadku statków powietrznych objętych systemem EU ETS w latach 2013-2021 wyniosła łącznie 6 679 799 Mg ekw. CO₂⁴³.

Emisja gazów cieplarnianych z działalności zaliczanych do kategorii non-ETS w latach 2013-2021 była na poziomie 1 801 444 485 Mg ekw. CO₂⁴⁴.

(akta kontroli str. 1404-1417)

Limity emisji gazów cieplarnianych dla działalności zaliczanych do kategorii non-ETS według GWP z AR4⁴⁵, zgodnie z decyzjami wykonawczymi Komisji Europejskiej, w przypadku Polski wynosiły w :

- 2013 r. – 193 642 822 Mg ekw. CO₂⁴⁶;
- 2014 r. – 194 885 546 Mg ekw. CO₂⁴⁷;
- 2015 r. – 196 128 269 Mg ekw. CO₂⁴⁸;
- 2016 r. – 197 370 991 Mg ekw. CO₂⁴⁹;
- 2017 r. – 199 974 468 Mg ekw. CO₂⁵⁰;
- 2018 r. – 201 710 045 Mg ekw. CO₂⁵¹;
- 2019 r. – 203 445 622 Mg ekw. CO₂⁵²;
- 2020 r. – 205 181 199 Mg ekw. CO₂⁵³.

KE zatwierdziła w 2017 r., po unijnych przeglądach inwentaryzacyjnych gazów cieplarnianych zgłoszonych przez państwa członkowskie, m.in. dla Polski wartość emisji w 2005 r. gazów cieplarnianych z działalności zaliczanych do kategorii non-ETS na poziomie 179 983 508 Mg ekw. CO₂.

Polska osiągnęła w poszczególnych latach okresu 2013-2020 następujące poziomy redukcji emisji gazów cieplarnianych z działalności non-ETS w stosunku do roku odniesienia:

- 3,40% w 2013 r.;
- 0,87% w 2014 r.;

⁴³ Z tego w: 2013 r. – 616 587 Mg ekw. CO₂; 2014 r. – 629 899 Mg ekw. CO₂; 2015 r. – 591 020 Mg ekw. CO₂; 2016 r. – 749 946 Mg ekw. CO₂; 2017 r. – 943 715 Mg ekw. CO₂; 2018 r. – 1 142 534 Mg ekw. CO₂; 2019 r. – 1 097 467 Mg ekw. CO₂; 2020 r. – 421 061 Mg ekw. CO₂; 2021 r. – 487 570 Mg ekw. CO₂. Dane dla 2022 r. nie były dostępne 17 października 2022 r.

⁴⁴ Z tego w: 2013 r. – 186 095 049 Mg ekw. CO₂; 2014 r. – 181 543 023 Mg ekw. CO₂; 2015 r. – 186 772 424 Mg ekw. CO₂; 2016 r. – 198 664 758 Mg ekw. CO₂; 2017 r. – 211 506 734 Mg ekw. CO₂; 2018 r. – 213 033 372 Mg ekw. CO₂; 2019 r. – 209 084 930 Mg ekw. CO₂; 2020 r. – 205 093 211 Mg ekw. CO₂; 2021 r. – 209 650 984 Mg ekw. CO₂.

⁴⁵ GWP z AR4 stosowano w emisjach raportowanych za lata 2013-2020, przy czym GWP oznacza współczynniki ocieplenia globalnego, służące do przeliczania emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ na ekwiwalent CO₂, natomiast AR4 oznacza Czwarty raport IPCC oceniający zmiany klimatu (AR4 IPCC Fourth Assessment Report).

⁴⁶ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2132.

⁴⁷ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1015.

⁴⁸ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2377.

⁴⁹ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1855.

⁵⁰ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2005.

⁵¹ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1834.

⁵² Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1876.

⁵³ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/1953.

- 3,77% w 2015 r.;
- 10,38% w 2016 r.;
- 17,51% w 2017 r.;
- 18,36% w 2018 r.;
- 16,17% w 2019 r.;
- 13,95% w 2020 r.

(akta kontroli str. 1426-1452, 1462)

W latach 2013-2022⁵⁴ instalacjom i operatorom statków powietrznych administrowanych przez Polskę KE przyznała łącznie 923 286 113 bezpłatnych uprawnień EUA oraz uprawnień do emisji lotniczych⁵⁵. I tak:

- instalacjom przyznano 515 286 066 EUA⁵⁶ o których mowa w art. 10a dyrektywy 2003/87/WE oraz 404 647 137 EUA⁵⁷, o których mowa w art. 10c dyrektywy 2003/87/WE
- operatorom statków powietrznych przyznano 2 401 934 uprawnień EUAA⁵⁸, o których mowa w art. 3e dyrektywy 2003/87/WE oraz 950 976 uprawnień EUAA⁵⁹, o których mowa w art. 3f dyrektywy 2003/87/WE.

Instalacjom i operatorom statków powietrznych KOBiZE wydał na ich rachunki na poszczególne lata okresu 2013-2022⁶⁰ łącznie 772 782 541 darmowych uprawnień EU ETS, z tego:

- instalacjom wydano 505 014 696 uprawnień EUA⁶¹, o których w art. 10a dyrektywy 2003/87/WE oraz 264 639 545 uprawnień EUA⁶², o których mowa w art. 10c dyrektywy 2003/87/W. W ramach derogacji instalacjom wytwarzającym energię elektryczną, eksploatowanym najpóźniej 31 grudnia 2008 r. wydano łącznie 187 669 457 uprawnień EUA, natomiast instalacjom dla których proces inwestycyjny rozpoczął się najpóźniej 31 grudnia 2008 r. wydano łącznie 76 970 088 uprawnień EUA.
- operatorom statków powietrznych wydano 2 401 772 uprawnień EUAA⁶³, o których mowa w art. 3e dyrektywy 2003/87/WE oraz 726 528 uprawnień EUAA⁶⁴, o których mowa w art. 3f dyrektywy 2003/87/WE.

W latach 2013-2022⁶⁵ instalacjom KOBiZE nie wydał na rachunki instalacji 10 277 314 uprawnień EUAA⁶⁶, o których mowa w art. 10a dyrektywy oraz

⁵⁴ Dane na 18 listopada 2022 r.

⁵⁵ Jednostka unijnego uprawnienia do emisji ekwiwalentu CO₂ dla lotnictwa w ramach systemu EU ETS, dalej: „EUAA”

⁵⁶ Z tego łącznie na: 2013 r. – 65 222 268 EUA; 2014 r. – 61 047 811 EUA; 2015 r. – 57 211 061 EUA; 2016 r. – 53 951 138 EUA; 2017 r. – 51 588 526 EUA; 2018 r. – 48 739 956 EUA; 2019 r. – 46 664 520 EUA; 2020 r. – 44 665 183 EUA; 2021 r. – 43 141 523 EUA; 2022 r. – 43 054 080 EUA.

⁵⁷ Z tego w: 2013 r. – 77 816 762 EUA; 2014 r. – 72 258 416 EUA; 2015 r. – 66 700 077 EUA; 2016 r. – 60 030 069 EUA; 2017 r. – 52 248 393 EUA; 2018 r. – 43 355 052 EUA; 2019 r. – 32 238 368 EUA.

⁵⁸ Z tego w: latach 2013 – 2016 po 230 772 EUAA; latach 2017 – 2019 po 230 761 EUAA; 2020 r. – 234 143 EUAA; 2021 r. – 279 352 EUAA; 2022 r. – 273 068 EUAA.

⁵⁹ Z tego w: 2017 r. – 237 744 EUAA; 2018 r. – 237 744 EUAA; 2019 r. – 237 744 EUAA; 2020 r. – 237 744 EUAA.

⁶⁰ Dane na 18 listopada 2022 r.

⁶¹ Z tego na: 2013 r. – 64 124 817 EUA; 2014 r. – 59 879 881 EUA; 2015 r. – 55 988 314 EUA; 2016 r. – 52 835 109 EUA; 2017 r. – 50 553 557 EUA; 2018 r. – 47 476 177 EUA; 2019 r. – 45 440 146 EUA; 2020 r. – 43 331 024 EUA; 2021 r. – 43 141 523 EUA; 2022 r. – 42 244 148 EUA.

⁶² Z tego na: 2013 r. – 71 582 255 EUA; 2014 r. – 60 789 404 EUA; 2015 r. – 43 568 800 EUA; 2016 r. – 32 160 799 EUA; 2017 r. – 21 257 038 EUA; 2018 r. – 18 981 528 EUA; 2019 r. – 16 299 721 EUA.

⁶³ Z tego na: 2013 r. – 230 749 EUAA; 2014 r. – 230 749 EUAA; 2015 r. – 230 749 EUAA; 2016 r. – 230 749 EUAA; 2017 r. – 230 749 EUAA; 2018 r. – 230 749 EUAA; 2019 r. – 230 749 EUAA; 2020 r. – 234 131 EUAA; 2021 r. – 279 341 EUAA; 2022 r. – 273 057 EUAA.

⁶⁴ Z tego na: 2017 r. – 237 744 EUAA; 2018 r. – 237 744 EUAA; 2019 r. – 125 520 EUAA; 2020 r. – 125 520 EUAA.

⁶⁵ Dane na 18 listopada 2022 r.

⁶⁶ Z tego przyznanych na: 2013 r. – 1 097 451 EUA; 2014 r. – 1 167 930 EUA; 2015 r. – 1 228 691 EUA; 2016 r. – 1 116 029 EUA; 2017 r. – 1 034 969 EUA; 2018 r. – 1 263 779 EUA; 2019 r. – 1 224 374 EUA; 2020 r. – 1 334 159 EUA; 2022 r. – 809 932 EUA.

140 007 592- uprawnień EUA⁶⁷, o których mowa w art. 10c dyrektywy 2003/87/WE. Z kolei operatorom statków powietrznych nie wydał łącznie 162 uprawnień EUAA⁶⁸, o których mowa w art. 3e dyrektywy 2003/87/WE oraz 224 448 uprawnień EUAA⁶⁹, o których mowa w art. 3f dyrektywy 2003/87/WE.

(akta kontroli str. 1404-1417, 1489-1497, 1535, 1545-1547)

Od 16 września 2013 r. do 30 września 2022 r. dla Polski EEX przeprowadziło na własnej platformie aukcyjnej łącznie 192 aukcje, w czasie których sprzedano 658 939 500 uprawnień EUA i EUAA za kwotę 17 409 991,2 tys. euro, w tym na 184 aukcjach⁷⁰ sprzedano 657 737 500 uprawnień EUA⁷¹ za kwotę 17 384 563,4 tys. euro⁷². Uprawnienia EUAA sprzedano na 8 aukcjach organizowanych corocznie w latach 2015-2022 w ilości 1 202 000 uprawnień EUAA⁷³ za kwotę 25 427,8 tys. euro⁷⁴.

(akta kontroli str. 1410)

Uprawnienia do emisji przeznaczone do sprzedaży na ww. aukcjach były zapisywane na unijnym rachunku aukcyjnym prowadzonym przez Centralnego Administratora, tj. EEX. KOBiZE nie administrował ww. rachunkiem i nie miał do niego dostępu. EEX, działając na polecenie KE, przynosił przed aukcją uprawnienia do emisji na odpowiedni rachunek aukcyjny do celów dostawy (prowadzony dla odpowiedniej izby rozliczeniowej). Po rozliczeniu aukcji uprawnienia do emisji trafiały na rachunki zwycięskich oferentów utrzymywane w rejestrze KE. Przeniesienia uprawnień dokonywała izba rozliczeniowa ECC, która pełniła rolę tzw. centralnego kontrahenta, czyli podmiotu pośredniczącego przy tej transakcji.

Instytut w procesie sprzedaży uprawnień EU ETS na giełdzie EEX nie miał dostępu do sprzedawanych uprawnień do emisji i nie przekazywał ich na: rachunek zwycięzcy aukcji; rachunek platformy aukcyjnej; rachunek do celów dostawy izby rozliczeniowej.

Środki ze sprzedaży uprawnień EU ETS były przekazywane bezpośrednio po ich sprzedaży na giełdzie EEX na rachunek dochodów ministra właściwego do spraw środowiska (część 41 budżetu państwa), a następnie ministra właściwego do spraw klimatu (część 51 budżetu państwa).

Wiedzę, o środkach uzyskiwanych ze sprzedaży przez Polskę uprawnień do emisji KOBiZE czerpał z faktur otrzymywanych w związku ze sprzedażą uprawnień EU ETS, które były następnie przekazywane do ministerstwa w celu ich weryfikacji.

(akta kontroli str. 263-276, 1586-1597)

Zastępca dyrektora IOŚ-PIB ds. Zarządzania Emisjami wyjaśnił m.in., że: „...Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa (art. 49 ust. 2 ustawy ETS). Należne Skarbowi Państwa środki ze

⁶⁷ Z tego przyznanego: 2013 r. – 6 234 507 EUA; 2014 r. – 11 469 012 EUA; 2015 r. – 23 131 277 EUA; 2016 r. – 27 869 270 EUA; 2017 r. – 30 991 355 EUA; 2018 r. – 24 373 524 EUA; 2019 r. – 15 938 647 EUA. Łącznie instalacjom wytwarzającym energię elektryczną, dla których proces inwestycyjny rozpoczął się najpóźniej 31 grudnia 2008 r., nie wydano 55 842 390 EUA. Pozostałe 84 165 202 EUA nie wydano instalacjom wytwarzającym energię elektryczną eksploatowanym najpóźniej 31 grudnia 2008 r.

⁶⁸ Z tego przyznanego: 2013 r. – 23 EUAA; 2014 r. – 23 EUAA; 2015 r. – 23 EUAA; 2016 r. – 23 EUAA; 2017 r. – 12 EUAA; 2018 r. – 12 EUAA; 2019 r. – 12 EUAA; 2020 r. – 12 EUAA; 2021 r. – 11 EUAA; 2022 r. – 11 EUAA.

⁶⁹ Z tego przyznanego: 2019 r. – 112 224 EUAA; 2020 r. – 112 224 EUAA.

⁷⁰ Z tego w 2013 r. – 14; w 2014 r. – 3; w 2015 r. – 6; w 2016 r. – 7; w 2017 r. – 19; w 2018 r. – 23; w 2019 r. – 24; w 2020 r. – 24; w 2021 r. – 46; w 2022 r. – 18.

⁷¹ Z tego: w 2013 r. – 51 249 500 EUA; w 2014 r. – 13 335 000 EUA; w 2015 r. – 17 125 500 EUA; w 2016 r. – 25 563 500 EUA; w 2017 r. – 85 877 000 EUA; w 2018 r. – 78 030 000 EUA; w 2019 r. – 103 861 000 EUA; w 2020 r. – 130 104 000 EUA; w 2021 r. – 105 184 500 EUA; w 2022 r. – 47 407 500 EUA.

⁷² Z tego: w 2013 r. – 244 021,7 tys. euro; w 2014 r. – 78 009,7 tys. euro; w 2015 r. – 129 841,2 tys. euro; w 2016 r. – 135 565,9 tys. euro; w 2017 r. – 505 306,7 tys. euro; w 2018 r. – 1 209 978,2 tys. euro; w 2019 r. – 2 545 940,8 tys. euro; w 2020 r. – 3 155 444,6 tys. euro; w 2021 r. – 5 588 638,0 tys. euro; w 2022 r. – 3 791 816,6 tys. euro.

⁷³ Z tego: w 2015 r. – 433 500 EUAA; w 2016 r. – 120 000 EUAA; w 2017 r. – 95 000 EUAA; w 2018 r. – 112 000 EUAA; w 2019 r. – 112 500 EUAA; w 2020 r. – 105 500 EUAA; w 2021 r. – 114 000 EUAA; w 2022 r. – 109 500 EUAA.

⁷⁴ Z tego: w 2015 r. – 2 982,5 tys. euro; w 2016 r. – 576,0 tys. euro; w 2017 r. – 687,8 tys. euro; w 2018 r. – 1 591,5 tys. euro; w 2019 r. – 2 885,6 tys. euro; w 2020 r. – 2 188,0 tys. euro; w 2021 r. – 4 962,4 tys. euro; w 2022 r. – 9 553,9 tys. euro.

sprzedaży uprawnień (pobrane przez EEC od zwycięskich oferentów) są kierowane przez ECC – izbę rozliczeniową giełdy EEX – bezpośrednio na rachunek bankowy Skarbu Państwa w NBP (w EUR w systemie TARGET2), którego dysponentem obecnie jest minister właściwy do spraw klimatu. W związku z powyższym, Krajowy ośrodek wyjaśnia, że ani Krajowy ośrodek ani Instytut nie otrzymują środków ze sprzedaży uprawnień do emisji, a zatem nie dokonują ich dystrybucji, ani dalszego podziału, ani tym bardziej nie gospodarują tymi środkami...”.

(akta kontroli str. 266)

Według oszacowania KOBIZE⁷⁵ średni deficyt uprawnień w latach 2013-2022, rozumiany jako różnica pomiędzy wielkością emisji gazów cieplarnianych z instalacji objętych systemem EU ETS a całkowitą liczbą uprawnień EUA sprzedanych przez Polskę w drodze aukcji oraz wydanych bezpłatnie⁷⁶ instalacjom wyniósł około 492 061 206 EUA⁷⁷. Wartość deficytu oszacowano na kwotę 11 963 559, 9 tys. euro, tj. 54 443 908,3 tys. zł⁷⁸, przy czym najwyższy deficyt oszacowano dla lat 2021-2022 w wysokości 41 232 123,8 tys. zł.

(akta kontroli str. 1552-1553)

W okresie objętym kontrolą w IOŚ-PIB nie prowadzono analizy ryzyka, kontroli wewnętrznych ani zadań audytowych dotyczących gospodarowania przez Instytut środkami ze sprzedaży uprawnień EU ETS, bowiem środki te nie były przekazywane na rachunek IOŚ-PIB.

W okresie objętym kontrolą do IOŚ-PIB nie wpływały skargi ani wnioski dotyczące gospodarowania przez Instytut środkami ze sprzedaży uprawnień EU ETS.

W okresie objętym kontrolą w IOŚ-PIB nie było zewnętrznych kontroli dotyczących gospodarowania przez Instytut środkami ze sprzedaży uprawnień EU ETS.

(akta kontroli str. 268, 1016)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

IV. Uwagi i wnioski

Uwagi i wnioski

W związku z niestwierdzeniem nieprawidłowości Najwyższa Izba Kontroli nie formułuje uwag ani wniosków.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia

⁷⁵ Opracowanie własne KOBIZE, na 13 lutego 2023 r., na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpod (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE i EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.). Kursy walut: Narodowy Bank Polski, link: https://www.nbp.pl/home.aspx?f=/kursy/arch_a.html (stan na dzień 13.02.2023). Dla roku 2022 przyjęto prognozowaną emisję (dane o rzeczywistej wartości emisji nie były dostępne na dzień sporządzenia oszacowania). Prognoza emisji została obliczona drogą interpolacji między latami 2020 i 2025. Dane o liczbie polskich uprawnień transferowanych do MSR na 2022 r. oszacowano w KOBIZE na podstawie danych KE przekazywanych państwom członkowskim na grupie Climate Change Committee.

⁷⁶ Uprawnienia, o których mowa w art. 10a oraz art. 10c dyrektywy 2003/87/WE.

⁷⁷ Z tego w: 2013 r. – 18 778 823 EUA; 2014 r. – 63 125 102 EUA; 2015 r. – 82 017 922 EUA; 2016 r. – 87 492 318 EUA; 2017 r. – 44 479 101 EUA; 2018 r. – 55 486 834 EUA; 2019 r. – 18 089 666 EUA; 2020 r. – -1 705 605 EUA; 2021 r. – 43 610 433 EUA; 2022 r. – 80 686 612 EUA.

⁷⁸ Przyjęty do obliczeń średni kurs 1 euro w poszczególnych latach wynosił odpowiednio w 2013 r. - 4,1975 zł; 2014 r. - 4,1852 zł; 2015 r. - 4,1839 zł; 2016 r. - 4,3625 zł; 2017 r. - 4,2576 zł; 2018 r. - 4,2623 zł; 2019 r. - 4,298 zł; 2020 r. - 4,4448 zł; 2021 r. - 4,5674 zł; 2022 r. - 4,6869 zł.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Departamentu Środowiska Najwyższej Izby Kontroli.

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 30 czerwca 2023 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Dyrektor
Departamentu Środowiska

wz.

Paweł Trzaskowski
Wicedyrektor

Kontroler

Władysława Siekierska-Szarejko
Główny specjalista kp.

*) Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2022 r. poz. 902) i art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2022 r. poz. 1233) Najwyższa Izba Kontroli wyłączyła jawność informacji posiadających wartość gospodarczą. Wyłączenia tego dokonano w interesie przedsiębiorcy.